

רע"פ 2914/21 - גבי כחלון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2914/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: גבי כחלון

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק ע"פ 9187-09-20 מיום 15.3.2021 שניתן על ידי כב' השופטים דנה מרשק מרום, שמואל בורנשטיין וחגי טרסי

בשם המבקש: עו"ד ד"ר ניר דוד
בשם המשיבה: עו"ד מיכל קליין

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים ד' מרשק מרום, ש' בורנשטיין וח' טרסי) מיום 15.3.2021 בע"פ 9187-09-20, בגדרו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום בנתניה (כב' השופטת מ' גרינברג) בת"פ 17265-02-18.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973. על פי עובדות כתב האישום, משדפק שוטר בדלת ביתו של המבקש, השליך מחלון חדרו בקבוק זכוכית ובתוכו חומר נוזלי החשוד כסם. בהמשך, בחיפוש מחוץ לביתו, נמצא המבקש כשהוא מחזיק בבקבוק כחול ובו סם מסוג מתאמפטאמין בנפח של 82.5 מ"ל. כן צירף המבקש תיק נוסף בו הורשע בעבירת החזקת סכין, לפי עמוד 1

סעיף 186 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. בעניינו של המבקש נערכו שלושה תסקירים, מהם עולה כי בעברו 10 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות סחר וגידול סמים, הדחת קטין לסם ותיווך בעסקת סמים. כן הורשע בעבירות מרמה, רכוש ותקיפה. הוא אף ריצה עונשי מאסר בפועל. שירות המבחן סבר כי למערער דפוסי התנהגות עבריינים מושרשים, ונמנע מלבוא בהמלצות בעניינו.

3. בגזר הדין, עמד בית משפט השלום על הערכים המוגנים שנפגעו; על מדיניות הענישה המחמירה; ועל נסיבות ביצוע העבירה. בהתאם, העמיד בית המשפט את מתחם העונש ההולם על 10 עד 24 חודשי מאסר בפועל.

בית משפט קמא נתן דעתו על הימנעות שירות המבחן מלבוא בהמלצה בעניינו של המבקש, על עברו הפלילי המכביד של המבקש בתחום הסמים ועל כך שהעבירה בוצעה בסמוך לשחרורו ממאסר. מאידך, התייחס בית המשפט למאמציו הכנים של המבקש לערוך שינוי בחייו, שיש בהם כדי להפחית ממסוכנותו גם אם אין בהם הליך שיקומי. לפיכך, מצא בית המשפט לגזור על המבקש 10 חודשי בפועל, ובנוסף להפעיל מאסר על תנאי בן 8 חודשים שירוצה ברובו בחופף, כך שבסך הכל ירצה המבקש תקופת מאסר בת 12 חודשים. לצד זאת, הטיל בית משפט קמא על המבקש מאסרים מותנים וקנס בסך 2,000 ש"ח.

4. המבקש ערער הן על עצם הרשעתו בעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית והן על חומרת עונשו. בית משפט קמא דחה את הערעור על הכרעת הדין, אך קיבל באופן חלקי את הערעור על חומרת העונש.

ביחס לערעור על הכרעת הדין, עמד בית המשפט על כך שהמבקש הודה בהסדר הטיעון בעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית, והדגיש כי טענתו בעניין היא למעשה בקשה לחזרה מהודיה.

עם זאת, לאחר הגשת הערעור, עדכן המבקש כי היה מעורב בתאונת דרכים וכי בעקבותיה הוא מתנייד בכיסא גלגלים ונזקק לסיוע בתפקוד היומיומי. לאור זאת, נטען כי יש להפנות את המבקש לממונה על עבודות השירות, על מנת שיבחן התאמתו לביצוע עבודות שירות, תחת ריצוי עונש המאסר בפועל. בית משפט קמא דחה את בקשת המבקש לעניין עבודות השירות, לאחר שמצא כי ההצעה אינה מעשית לאור מצבו הרפואי. עם זאת, מצא בית המשפט להקל בעונשו של המבקש, כך שירצה 9 חודשי מאסר בפועל. כן עיכב בית המשפט את ביצוע עונש המאסר במספר חודשים.

5. המבקש לא השלים עם פסק דין זה. מכאן הבקשה שלפני.

נימוקי הבקשה

6. המבקש טוען כי הלכה למעשה אין מדובר בבקשת רשות ערעור "בגלגול שלישי", וזאת מפני שבית המשפט המחוזי גזר

את דינו כערכאה ראשונה, לאור שינוי הנסיבות בעניין מצבו הרפואי.

7. לגופם של דברים, טוען המבקש כי בשל מצבו הוא זקוק לעזרה צמודה בביצוע פעולות יומיומיות בסיסיות, בהן אכילה

ורחצה. על פי הנטען, נוכח מצבו הרפואי, יש לחרוג ממתחם הענישה שנקבע בעניינו של המבקש משיקולי צדק. בנסיבות אלה, טוען המבקש כי יש לבחון להמיר את עונש המאסר בפועל בעבודות שירות.

8. יוער, כי ביום 7.6.2021 הגיש המבקש הודעה מעדכנת, לפיה אובחן לאחרונה כסובל מגידול ממאיר. להודעה לא צורפו מסמכים רפואיים, ונטען כי הוגשו מסמכים כאלה אשר לא נתקבלו במזכירות בית המשפט בהיותם בלתי קריאים.

תשובת המשיבה

9. המשיבה סבורה כי דין הבקשה להידחות.

10. ראשית, טוענת המשיבה כי עצם העובדה ששינוי הנסיבות באשר למצבו הרפואי של המבקש חל לאחר מתן פסק הדין בעניינו בבית משפט השלום, אינה מוציאה את הבקשה מגדר בקשה לרשות ערעור ב"גלגול שלישי". לדבריה, בית משפט זה דחה בעבר טענות דומות.

11. אף לגופם של דברים, גורסת המשיבה כי אין מקום ליתן למבקש רשות ערעור.

באשר לטענה בנוגע למצבו הרפואי, מבהירה המשיבה כי מצבו הנוכחי יקשה עליו הן בביצוע עבודות שירות והן בריצוי מאסר בפועל. בנוסף, מודגש כי לא הוצגה כל חוות דעת הסותרת את החזקה, לפיה שירות בתי הסוהר יעניק למבקש את הסיוע והטיפול הרפואי והסיעודי להם יזדקק.

דין והכרעה

12. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

13. רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם של הצדדים, או במקרים חריגים בהם מתעורר חשש לאי צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 678/21 יהודה נ' מדינת ישראל(9.2.2021)). הבקשה שלפני אינה באה בגדרם של חריגים אלה. היא אינה מציגה כל שאלה עקרונית, ואף אינה מעלה חשש לאי צדק מהותי או לעיוות דין.

14. לא מצאתי בטענת המבקש, כאילו בקשתו אינה בקשה לערעור ב"גלגול שלישי" בשל קיומו של שינוי נסיבות, עילה למתן רשות ערעור. בית משפט זה קבע בעבר כי עצם העובדה שבפסק-דין של ערכאת ערעור מצויים שינוי או תוספת, אין בה די כדי להוציא את המקרה מגדר "גלגול שלישי" ולהקנות זכות ערעור (ראו והשוו: רע"פ 4951/15 בוכריס נ' מדינת ישראל, פסקה 12 להחלטת כב' השופט (כתוארו אז) ס' ג'ובראן והפסיקה המוזכרת שם (15.11.2015), וזאת מבלי להקל ראש במצבו הרפואי של המבקש.

15. הלכה למעשה, מתמקדת הבקשה בחומרת העונש שהושת על המבקש ביחס לנסיבות המקרה ולנסיבותיו האישיות. ככלל, עילה זו אינה מצדיקה מתן רשות ערעור, אלא במקרים חריגים בלבד בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה בנסיבות דומות (ראו, למשל: רע"פ 3059/21 ימין' מדינת ישראל (5.5.2021)). המבקש לא טען במפורש כי עונשו חורג ממדיניות הענישה המקובלת והראויה וממילא אין טענה זו יכולה לעמוד (ראו והשוו, למשל: רע"פ 4958/18 זנוי נ' מדינת ישראל (26.6.2018)). הדברים יפים במיוחד, נוכח עברו הפלילי המכביד של המבקש.

16. בבקשה נטען כי המבקש אינו מסוגל לרצות עונש מאסר בשל מצבו הרפואי. כפי שנפסק בעבר ככלל, הנחת המוצא היא כי גורמי הרפואה בשירות בתי הסוהר ערוכים לטפל באסירים במצבים רפואיים שונים, כולל כאלה שאינם פשוטים (ראו, למשל: רע"פ 3337/18 ביליק נ' מדינת ישראל, פסקה 9, והפסיקה המוזכרת שם (15.5.2018)). המבקש לא הצביע על כך שמצבו הרפואי אינו ניתן לטיפול על ידי מערך הטיפול של שב"ס, ומשכך לא מצאתי כי יש מקום ליתן רשות ערעור בשל כך. חזקה על שב"ס שייערך בהתאם למצבו של המבקש, ויעניק לו את הטיפול הרפואי לו הוא נזקק. ככל שמצבו של המבקש לא יאפשר ריצוי המאסר מטעמים רפואיים, יוכל המבקש לפנות בבקשה מתאימה לפי סעיף 7 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001. יוער, כי טענת המבקש לפיה הוא אינו יכול לרצות עונש מאסר בפועל, אך יוכל לרצותו על דרך של עבודות שירות, לא בוססה אף היא.

17. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ד' בתמוז התשפ"א (14.6.2021).

ש ו פ ט